

Interpellation av Lars B Strand (fp) om samverkan med kommunerna.

Flera av 1990-talets reformer inom vård- och omsorgsområdet bygger på samverkan mellan landsting och kommuner. Det gäller även insatser för barn och ungdom samt missbrukare. Syftet är att förbättra kvaliteten och servicen i förhållande till den enskilde och samtidigt uppnå en öka effektivitet i verksamheternas resursanvändning.

Samverkan har under lång tid också varit en strävan från olika politiska organs sida. Resultaten kunde dock ha varit bättre. En anledning är ansträngd ekonomi inom såväl landstinget som kommunerna. En annan är omorganisationer hos båda huvudmännen. Framsteg har gjorts på länsövergripande nivå i form av samverkansöverenskommelser och gemensamma policydokument. Men en gemensam helhetssyn som utgår från den enskildes behov måste genomsyra alla nivåer i vårdorganisationen.

Sedan Socialstyrelsen utfärdat föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 1996:32) om informationsöverföring och samordnad vårdplanering har också mer konkreta överenskommelser träffats mellan sjukvårdsområden och stadsdelsförvaltningar/kommuner. Arbete på att få samverkan att fungera på alla nivåer har fortsatt sedan dess. En del kvarstår dock att göra särskilt när det gäller funktionshindrade.

Nu har emellertid landstingets sjukvårdsorganisation radikalt förändrats igen. En fråga som då uppkommer är vilket organ inom landstinget som svarar för att landstinget uppfyller sin del av de överenskommelser som sjukvårdsområdena har träffat.

Med hänvisning till ovanstående hemställer jag att till sjukvårdslandstingsrådet Inger Ros få ställa följande fråga:

Hur avser landstingsrådet verka för att samverkan mellan landstinget och kommunerna fördjupas inom olika vårdområden?

Stockholm den 6 mars 2003

Lars B Strand (fp)